

ПРАЗНАКНИ

ПРАЗНИЦИ

СВЕТИ НИКОЛАЈ МИРЛИКИЈСКИ ЧУДОТВОРАЦ
Лк. 6, 17 - 23, зч. 24; Јевр. 13, 17 - 21; зч. 335.

свѣти Лука Кримски

БЕСЕДА НА СПОМЕН СВЕТОГ ОЦА НИКОЛАЈА

Почујте речи којима почиње Свето Писмо: „У почетку створи Бој небо и земљу. А земља беше без облика и џуста, и беше шама над бездном; и дух Божји дизаше се над водом. И рече Бој: Нека буде свѣлост. И би свѣлост. И виде Бој свѣлост да је добра; и раштави Бој свѣлост од шаме. И свѣлост назва Бој дан, а шама назва ноћ.“

Људи који себе сматрају образованим, подсмевају се над библијским стварањем света, а нарочито над тиме да је светлост била створена у први дан, а сунце, месец и звезде тек у пети дан. Они се подсмевају томе што ми верујемо да је светлост могла да постоји и тада када није било небеских светила.

Али, шта, таквим ругањем

они само откривају своје научно незнање. Они не знају да је васиона пуна сијајуће материје. Најмање честице материје имају способност да исијавају, у себи имају свѣлост.

А свѣлост небеских светила: сунца, месеца, звезда је само резултат згуснутости те свѣлеће материје. То је кондезација материје.

Сунце, месец и звезде су се образовали путем такве кондезације, згушњавањем материје која по природи зрачи свѣлост.

Дакле, ако је Бог првог дана створио небо и земљу, ако је створио сву ту безбројну материју, којом је васељена испуњена, нема ништа чудно, ако је првога дана материји доделио својство да зрачи све-

Људи попут највећих светитеља: Антонија Великог, Макарија Великог, и наших великих преподобних Антонија и Теодосија Печерских, Сергија Радоњешког и Серафима Саровског, били су носиоци ове невидљиве духовне светлости.

Читав њихов живот је био живот духа. Презрели су тело, нису се уопште бринули о ње-

који је од срамне продаје у блудилиште својих трију кћери, избавио несретног гладујућег човека.

Зар нисте чули и за многа друга његова добра дела?

Зар не знате да је он био образац вере и правило кротости и несагледива свѣлост, као сунчеви зраци, исходила је из његовог срца и из читавог његовог бића. Био је кро-

Нестрпљење је очито показани недостатак вере у Бога и у себе. Нестрпљење је малодушје и маловерје. Нестрпљење је узрок сваком разочарању. Нестрпљење је побуна против онога „нека буде воља Твоја“. Нестрпљење је почетак сваког краја. Нестрпљење је оно самоубилачко српско „бунтовништво без разлога“. Нестрпљење је безбожни отпор свему ономе што не разумемо.

свѣти владица Николај

му, него су се бринули једино о духу. Читав је њихов живот протицао у непрекидној молитви, созерцању свега узвишеног, свега свештеног, непрекидном читању Светог Писма.

Испуњен несагледивом свѣлошћу је био и велики свети Николај, чији спомен данас прослављамо. Он је био преиспуњен овом свѣлошћу која је од њега исходила и препознавана у срцима и душама људи.

Где је извор ове свѣлости? Он се јавља у људском срцу, по мери тога, како човек све дубље и дубље испуњава закон Христов, како чини све више и више добрих дела, како постаје све више и више милосрдан, приближавајући се поменутом светом Николају,

так, јер је испунио Христове заповести. У смирењу и кротости приближио се сасвим Самоме Господу Исусу Христу, коме је вредно служио читавог свога живота.

И управо стога што ова несагледива свѣлост већ 500 година исходи од душе почившег светитеља, јер ова свѣлост није умрла са његовом смрћу – управо зато ми њега тако волимо, да и сами чезнемо за том, духовном невидљивом свѣлошћу.

Стремите, стремите сви ка невидљивој свѣлости, ка великој свѣлости, којом је био испуњен свети Николај.

Амин.

19. децембар, 1953.

email: kontakt@manastirpodmaine.org

интернет презентација: manastirpodmaine.org

тлост, да буде носиоц светлости. Такође знамо да у огромном универзуму има бескрајно много светлеће материје која се још није згуснула у звезде и сунца.

То као прво, а друго што не знају они који се подсмевају над данима стварања је да постоје разни облици светлости, а не само сунчева светлост.

Постоји и облик светлости која се назива фосфорном. Ова особина материје да зра-

рији.

Али оставимо науку, говорићемо о другоме. Зар не знате да када је велики пророк Мојсије силазио са Синајске горе, носећи две камене плоче, на којима је прстом Божјим било написано десет заповести, његово лице је засијало светлошћу која је била неподношљива за људске очи, тако да су га јевреји молили да покрије лице, јер нису могли да гледају у њега.

Шта је прљавије од гордости и злосрадније од нечистих демона? Па ипак, ти их трпиш и они те скрнавe. Лако им допушташ да уђу и да поруше твоју ограду, али да видимо, како ће затим да изађу? Лако примаш срамне и нечисте помисли, али видећемо како ћеш се очистити?

Тамо где постоји послушање, смиреноумље и подвиг, демони не могу да поробе човека. Озлојеђеност, непослушност и гордост рађају унијe [чамотињу] и немар, и тада приступају сви демони. У души таквог човека праве сметлиште и шталу. Не смирују се све дотле док га не учине одговорним и за старе и за нове грехове и док га сасвим не поробе.

Не могу ти описати колико су пред Пресветом Богородицом угодне целомудреност и чистота. Будући да је она једина пречиста Дјева, хоће и жели да и сви ми будемо такви. Чим ми завапимо, она нам жури у помоћ. Не успеш ни да изговориш: „Пресвета Богородице, помози ми“, а она одмах, као муња, озарује ум и испуњава срце светлошћу привлачећи ум ка молитви а срце ка љубави.

сћарац, Јосиф Исихаста

чи нарочиту фосфорну светлост, која јој је својствена, пројављује се између осталог у томе да огромне дубине морских и океанских дна, до којих не допире сунчева светлост, уопште нису тамни. Тамо је светло. Тамо је све осветљено фосфорном светлошћу.

Такав облик светлости је такође својствен и самој мате-

Знате да су на велики дан Преображења, лице и читава појава, сва одећа Господа Исуса Христа, блистали сличном светлошћу.

Вероватно сте читали у Делима апостолским, да када су првосвештеници и књижевници и фарисеји, узнегодивши на проповед апостола, наредили да их затворе у тамницу, те ноћи се у тамници јавио

анђео Божји и својом неземаљском светлошћу осветлио читаву тамницу.

Каква је то светлост? Каквом светлошћу је сијало лице пророка Мојсија? Каквом светлошћу је блистао Господ Исус Христос на Таворској Гори? Каква је светлост обасјала тамницу када је у њу ушао анђео?

светлошћу. Откуд ми знамо за ову невидљиву светлост, како је опажамо? Ми знамо за њу и спознајемо је зато што смо ми сами и духовна, а не само телесна бића. Осим тела, имамо такође и душу и дух – дух, близак Духу Божјем, дух који има почетак у Њему.

А све духовно можемо спознати људским духом, јер све

Јеванђеоска грешност – то је “пасторала” у поређењу са нартљивом, заглушујућом и бестидном музиком гријеха нашег времена. Не само појединачно, него и колективно, људи нашег доба устају на побуну против Духа Божијег. Бијело се тако наметљиво и упорно у свијету назива црним, а црно – бијелим... “Горе, падните на нас, и брада, покријте нас”!

Ко у нашим данима има силу да шапуће смирену молитву митара? Сви ми себе сматрамо смиреним митарима, а ближње своје – фарисејима.

архиепископ Јован (Шаховској)

Свакако да то није материјална светлост, не светлост сунца, месеца и звезда – то је светлост божанска, светлост која није позната овоме свету, светлост која исходи од Бога.

Постоји још један облик светлости, можда и најважнији за нас, а то је светлост несагледива, светлост коју људско око не види, светлост која своје порекло има такође у Богу.

Овом несагледивом светлошћу сијала су и до сада сијају тела и лица и очи људи, који су свецело заволели Бога и посветили му сав свој живот, људи који су за циљ свога живота поставили испуњавање заповести Христових.

Њихове очи, њихова тела, све је то прожето невидљивом

форме духа: дух људски, дух анђеоски, Дух Божји сродни су међу собом и имају способност да се прожимају једни са другима.

Дух светих људи нам може невидљиво открити оно што је скривено у њиховим душама, јер има способност да проникне у наше душе, у наш дух.

Несагледива анђелска светлост, несагледива светлост Духа Светог, такође може ступати у општење са нашим људским духом.

И што је дубљи живот у Богу праведних људи, тим је више њихово биће прожето невидљивом светлошћу, том светлошћу која се спознаје људским духом, која се спознаје у трепету.